

Rugul aprins și botezul cu Duhul Sfânt

Am găsit multe similitudini între experiența lui Moise cu rugul aprins din Exod și experiența ucenicilor cu Duhul Sfânt din Fapte.

Prima asemănare este că Dumnezeu i-a arătat miracolul rugului aprins lui Moise, dar nu l-a forțat să vină lângă el, la fel cum creștinilor astăzi li se arată în Scriptură botezul cu Duhul Sfânt, dar fiecare decide dacă-l acceptă sau nu. Rugul aprins apare în viața lui Moise în momentul unei chemări speciale, chemare pe care undeva în adâncul inimii și-o dorea. Rugul aprins nu se confundă cu inițierea în relația cu Dumnezeu, ci vine la ceva timp după cunoașterea Acestor (în cazul lui Moise a fost astfel, însă în cazul creștinilor nou testamentali botezul cu Duhul Sfânt ar trebui să aibă loc imediat după convertire).

Ni se spune despre Moise că a văzut rugul aprins și a trecut pe lângă el, iar mai apoi și-a zis: „Am să mă întorc să văd ce este această vedenie minunată și pentru ce nu se mistuie rugul” (Exod 3:3). Suntem chemați să ne întoarcem să experimentăm Focul lui Dumnezeu, așa cum Moise s-a întors să vadă focul din rugul aprins, foc care îi era destinat lui și nu unui tufiș. Presupun că focul care ardea în tufiș fără să-l mistuie era de fapt o invitație pentru Moise să vină să se lase cuprins de Focul Duhului Sfânt, care nu transformă în cenușă, ci aprinde inima pentru Dumnezeu.

A doua asemănare ar fi aceea că, atât Moise, cât și ucenicii au fost chemați la o campanie de eliberare prin Duhul Sfânt. Moise trebuia să-i elibereze pe evrei din Egipt și fără puterea Duhului Sfânt nu se putea, iar ucenicii trebuiau să elibereze pe cât mai mulți de sub stăpânirea firii și a diavolului și, de asemenea, acest lucru nu se putea fără Duhul Sfânt. Cartea Exodul și Cartea Faptele Apostolilor sunt două cărți care vorbesc despre eliberarea unor oameni de sub stăpânirea unor tirani. Evreii erau sclavii lui Faraon (în spatele lui Faraon tot niște puteri demonice se aflau), iar acest lucru îi făcea să strige zilnic către Dumnezeu pentru eliberare, iar cartea Faptele Apostolilor vorbește despre eliberarea unor oameni de sub stăpânirea demonicului și a firii, stăpânire care adusesese multe chinuri și neputințe asupra lor. Iar ambele cărți încep cu inițierea eliberatorilor, sau cu umplerea lor cu Focul lui Dumnezeu, fără de care nicio acțiune de eliberare nu este posibilă.

A treia asemănare este că Dumnezeu mai întâi a chemat pentru a umple și apoi a trimis. Este foarte sugestiv că Dumnezeu l-a strigat pe Moise abia când l-a văzut că se întoarce (Exod 3:4), i-a încercat inima să vadă cât de interesată este de a cunoaște și de a experimenta mai mult. Acesta a fost testul lui Moise. Dumnezeu i-a arătat Focul Divin, iar el a răspuns afirmativ. Și botezul cu Duhul Sfânt este un test pentru mulți, doar cei care se apropie și care vor să afle mai multe sunt chemați și binecuvântați de Dumnezeu cu misiuni noi de eliberare a oamenilor.

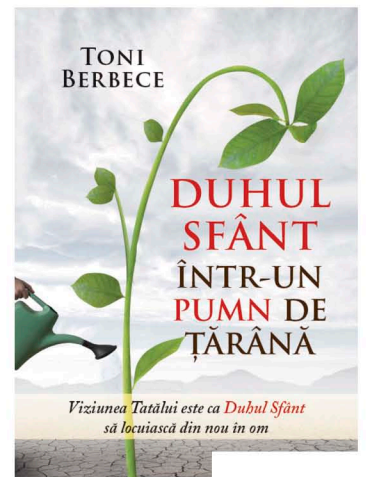
Înainte de a echipa cu puteri speciale, Dumnezeu cere omului o atitudine de reverență și de lepădare față de tot ce a fost vechi și necurat. Dumnezeu îi cere lui Moise să-și scoată încălțămintea nu pentru că pe Horeb erau covoare, ci ca simbol al lepădării trecutului și a faptelor lui. Încălțămintea lui Moise purta amprenta locurilor prin care trecuse, purta amprenta faptelor pe care le făcuse. Moise nu a fost ales pentru că era sfânt, de fapt el nici nu a fost vrednic să stea în prezența lui Dumnezeu, ci a fost ales pentru a fi sfințit și înzestrat. Moise începe o nouă viață pentru că puterea și prezența lui Dumnezeu care aveau să-L însoțească de acum cereau alte standarde morale, la fel cum ucenicii au fost umpluți cu o teamă sfântă după botezul cu Duhul Sfânt, iar sfințirea a fost ceea ce i-a caracterizat până la sfârșitul alergării (Fapte 2:43).

Dumnezeu îi spune lui Moise: „Acum, vino, Eu te voi trimite la Faraon și vei scoate din Egipt pe poporul Meu, pe copiii lui Israel” (Exod 3:10). Vedeți, mai întâi este **vino** și apoi **te voi trimite**, și nu invers, cum am vrea noi de multe ori.

Hristos a spus: „Ci, voi veți primi o putere de sus și-Mi veți fi martori...” (Fapte 1:8). Prima dată vine puterea și apoi misiunea și nu invers. În mândria noastră am vrea de multe ori să mergem și după aceea să ne întoarcem cu trofee, dar nu se poate. Aici nu este o competiție umană, bazată pe abilități și tehnici umane, ci este vorba despre înfrângerea stăpânirii demonice. Mergem să trâmbițăm înaintea stăpânului acestui veac că am venit să-i eliberăm pe cei pe care îi ține robi, dar eu întreb: cu ce putere o facem? Dacă nu ne lăsăm transformați în niște torțe aprinse de Duhul Sfânt nu vom putea arde armata celui rău și nici nu putem lumina drumul de întoarcere acasă pentru cei rătăciți.

TONI BERBECE
Biserica Betel, București

**Societatea
Biblică
din Romania**

**Str. Ogorului 258, Oradea,
410554, Bihor, Romania**
**Telefon: 0359 425 990;
0359 425 991; 0259 416 384
0753 050 005**

www.sbro.ro

„Îngerul Domnului i
S-a arătat într-o
flacăra de foc, care
ieșea din mijlocul
unui rug. Moise s-a
uitat; și iată că rugul
era tot un foc, și rugul
nu se mistuia deloc.”
(Exodul 3.2)